

Υπόθεση T-514/93

Cobrecaf SA κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Αλιεία — Κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση για τη ναυπήγηση
αλιευτικών σκαφών — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4028/86 — Παραδεκτό —
Επιβεβαιωτική απόφαση — Αγωγή αποζημιώσεως»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 1995 II - 623

Περίληψη της αποφάσεως

1. Διαδικασία — Προθεσμία προς άσκηση προσφυγής — Λήξη — Συγγνωστή πλάνη — Έννοια
2. Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή κατά αποφάσεως η οποία επιβεβαίωσε μια άλλη η οποία δεν προσεβλήθη εμπρόθεσμα — Απαράδεκτη
(Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 173)
3. Αγωγή αποζημιώσεως — Αυτοτέλεια σε σχέση με την προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή με την οποία ζητείται η ανάκληση ατομικής αποφάσεως που κατέστη απρόσβλητη — Απαράδεκτη
(Συνθήκη ΕΚ, άρθρα 178 και 215, εδ. 2)

4. *Εξωσυμβατική ευθύνη — Προϋποθέσεις — Υπηρεσιακό πταίσμα — Έλλειψη επιμελείας όσον αφορά την επανόρθωση σφάλματος το οποίο ε γνώριζε η αρμόδια υπηρεσία (Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 215, εδ. 2)*

1. Όσον αφορά τις προθεσμίες προς άσκηση προσφυγής, οι οποίες δεν είναι στη διάθεση ούτε του δικαστή ούτε των διαδίκων και έχουν χαρακτήρα δημοσίας τάξεως, η έννοια της συγγνωστής πλάνης πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά και μπορεί να αφορά μόνον εξαιρετικές περιστάσεις κατά τις οποίες, ιδίως, το οικείο όργανο επέδειξε συμπεριφορά που μπορεί να προκαλέσει, από μόνη της ή σε καθοριστικό βαθμό, επιτρεπτή σύγχυση σε καλόπιστο πολίτη και σε συναλλασσόμενο με συνήθη ενημέρωση που επέδειξε όλη την επιμέλεια που απαιτείται. Προφορικές διαβεβαιώσεις που φέρεται ότι δόθηκαν από υπαλλήλους της Επιτροπής, ακόμα και αν θεωρηθεί ότι αποδεικνύονται, λαμβανομένων υπόψη των υποχρεώσεων που υπέχει κάθε επιχειρηματίας που επιδεικνύει τη συνήθη επιμέλεια, δεν μπορούν να αποτελούν εξαιρετική περίπτωση ικανή να καταστήσει συγγνωστή τη μη εμπρόθεσμη άσκηση προσφυγής κατά αποφάσεως εκ μέρους του αποδέκτη της όταν με την απόφαση αυτή δεν έγιναν δεκτά τα αιτήματά του.

2. Όταν ο προσφεύγων αφήνει να παρέλθει η προθεσμία για να στραφεί κατ' αποφάσεως η οποία προβλέπει με σαφήνεια τη λήψη μέτρου έχοντος έννομα αποτελέσματα που θίγουν τα συμφέροντά του και η οποία έχει δεσμευτική ισχύ έναντι αυτού, δεν μπορεί να προκαλέσει την εκ νέου έναρξη της εν λόγω προθεσμίας ζητώντας από το κοινοτικό όργανο να επανεξετάσει την απόφασή του και

ασκώντας προσφυγή κατά της απορριπτικής αποφάσεως με την οποία επιβεβαιώνεται η προηγούμενη απόφαση.

3. Το απαράδεκτο προσφυγής ακυρώσεως δεν σημαίνει αυτομάτως ότι είναι απαράδεκτο και ενδεχόμενο αίτημα αποζημιώσεως, καθόσον η αγωγή που προβλέπεται από τα άρθρα 178 και 215 της Συνθήκης είναι αυτοτελής στο πλαίσιο των μέσων έννομης προστασίας του κοινοτικού δικαίου. Εντούτοις, τούτο δεν ισχύει όταν με την αγωγή αποζημιώσεως ζητείται στην πραγματικότητα η ανάκληση ατομικής αποφάσεως που έχει καταστεί απρόσβλητη και η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα, αν γινόταν δεκτή, την εξαφάνιση των εννόμων αποτελεσμάτων της εν λόγω αποφάσεως.

4. Η πρόδηλη έλλειψη επιμελείας εκ μέρους της Επιτροπής, η οποία προκύπτει από το γεγονός ότι, αν και γνώριζε σαφώς το σφάλμα στο οποίο είχε υποπέσει κατά τον υπολογισμό μιας επενδύσεως δυνάμενης να τύχει κοινοτικής ενισχύσεως, άφησε να περάσουν δεκαπέντε μήνες για να το διορθώσει, καθυστερώντας για το διάστημα αυτό την καταβολή της κοινοτικής ενισχύσεως στον δικαιούχο, αποτελεί υπηρεσιακό πταίσμα για το οποίο η Κοινότητα υπέχει εξωσυμβατική ευθύνη.